

qK 84 bok a

Den lille Fiskerpige

og

En Sjømands Brud har Bolgen fjær

samt

Spinn-Visan.

1. Den lille Fiskerpige.

Der var engang en Fiskerpige
Med frikke, fagre Træk
Saa lyftig og saa kjæk
Saa lyftig og saa kjæk.
I Byen var ei hendes Lige
Naar Søen just var kaad
Saa tog hun ud i Baad
Saa tog hun ud i Baad.
Hun lo ad Sjøens Skum og Sprøit
Hun lo, naar den gif riktig høit
Hun lo, da Bolgen sang sin Varselsang
Fra Søen klang en sjelhom, sjelhom Sang
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig sige
Modig du dig viser nu
Men om lidt forliser du!
Lille Fiskerpige! hør, hvad jeg dig sige
Selv om Mod du viser nu
Saa forliser du!

Men Bigen lod sig ikke skremme
Hun raahte hælt: Se, se!
Lad bare mig om det
Lad bare mig om det.
Da lod med ét en Havmands Stemme
Gjennem Stormens Brag
Slaa Baaden der i Knag!
Slaa Baaden der i Knag!
Og Søen, den var ikke sen
Den slynged Baaden mod en Sten
Mens hoit fra Bølgen klang den Varselssang
Fra Søen klang en følsom, følsom Sang.
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig sige,
Modig du dig viser nu,
Men om lidt forliser du!
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig sige,
Selv om Mod du viser nu
Saa forliser du?

Men saa forliste Fiskerpigen
Den lille Nøddestal
Blev maset med et Knald,
Blev maset med et Knald.
Da kom paa hendes Raab og Skrigen
En dristig Fiskerman
Og fil den smaa i Land,
Han fil den smaa i Land.
Den Redningsmand var ung og skjøn,
Han bad saa pent om Bjergeløn.
Men hist fra Bølgen klang den Varselssang!
Fra Søen klang en følsom, følsom Sang.
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig sige,
Modig du dig viser nu
Men om lidt forliser du!
Lille Fiskerpige! hør, hvad jeg dig sige
Selv om Mod du viser nu
Saa forliser du!

2. Sjømandens Liv.

En Sjømands Brud har Bølgen kjær,
Det stolte Hav hun fjernt og nær
Betrugter som sin Brudeseng
Og Bugge for sin Dreng.
I vindens Susen, Stormens Brag,
Orkanens Hyl om sunkne Brag
Hun hører kun sin Elskers Ven,
Som bringer ham igjen.

Ja, stolt er Sjømands vilde Liv,
Naar Elementer staar i Kiv
Hans Kamp imellem Død og Liv
For ham er Tidsfordriv.
De hvide Kors i Dugen rod
Staar for hans Blit som Farens Hegn,
Thi Blod er Varsel vel om Død,
Men Korset Frelsens Tegn.

Misunder dersor Sjømands Lod,
Hans Liv er som den lette Baad,
Der tumler om paa Verdens Hav,
Til Bølgen bli'er hans Grav.
Men selv paa Havets dybe Bund
Han priser end af Hjertets Grund
Den Ven, som tog ham i sin Favn
Og gav ham Hædersnavn.

3. Spinn-Visan.

Spinn! Spinn!

Ungmön vid sländan satt
Sorgsen både dag och natt,
Fjerran hördes bäckens språng,
Vindens sus och trastens sång.
Spinn! spinn! spinn, dotter min,
Morgen kommer friar'n din.
Dottern spann och tårar rann,
Aldrig kom den friar'n fram.

Träd föres, träd hämtas,
Int' jag föres, int' jag hämtas,
Tiden flyger, året går,
Aldrig får jag man i år!
Spinn! spinn! spinn, dotter min!
Morgen kommer friar'n din.
Dottern spann och tårar rann,
Aldrig kom den friar'n fram.

Pris 10 Øre.